

Fattighjælp fra den Tid, det blev udbetalt af Forsørgelseskommunen. Det er ganske rigtigt, jeg udtalte mig saaledes den Gang, fordi jeg fandt, den gav en klarere Regel om dette Forhold, end vi tidligere have haft. Imidlertid er det et Forhold, der hører under Indenrigsministeren og ikke under Justitsministeren, og Indenrigsministeren gjorde opmærksom paa, at Reglen i det oprindelige Forslag kunde blive meget uheldig, naar man nemlig gjorde det Tidspunkt, da Udbetalingen af Underholdsbidraget skal betragtes som Fattighjælp, afhængigt af Udbetalingen fra Forsørgelseskommunen, thi saa lægger man ganske i Forsørgelseskommunens Haand at drage denne Refusion ud saa længe, at den paagældende imidlertid kan vinde Forsørgelsesret i sin Opholdskommune. Det maa jeg erkende er et meget uheldigt Forhold, at man saaledes giver Forsørgelseskommunen Magt over at bestemme, naar Udbetalingen skal finde Sted, og naar Virkningen skal indtræde som Følge af ydet Fattighjælp over for Barnefaderen. Det er af Hensyn hertil, at Bestemmelsen er foreslaaet ændret i Landstinget, og jeg tror ogsaa, at den Affattelse, den har faaet, er i alle Henseender bedre end den, der fandtes oprindeligt i Forslaget. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig og gentage min Anbefaling af at vedtage Forslaget i den foreliggende Form.

Sloth: Det foreliggende Forslag vil lette Sogneraadet for det meget betydelige Arbejde, som det har haft tidligere, idet det gaar over til Politimestrene, og samtidig ville Sognekommunerne blive fri for at udrede den delvise Forskudsbetaling. Det første Formaal hilser jeg for mit Vedkommende med Glæde. Det andet Formaal, som jo gaar ud paa at flytte Byrden ved den forskudsvis Udbetaling fra Kommunerne, hvor Pengene komme ind saavel fra Hartkornet som fra Formue og Lejlighed, over paa Hartkornet, uden at give Amsraadet noget som helst Indseende med Anvendelsen af Pengene, forekommer mig urigtigt. Dertil kommer, at jeg meget frygter for, at Kommunerne i deres Hælder ikke ville faa nogen særlig Glæde deraf. De ville ganske sikkert ikke komme til at slippe saa helt billigt fra den Lettelse, som Sogneraadene faa i deres Arbejde. Eftersom Loven hidtil er bleven praktiseret, er der ingen Tvivl om, at naar det er lykkedes Kommunerne at faa saa mange Bidrag fra Alimentanter som muligt, er det fortrinsvis sket ved det ihær-

dige Arbejde, Sogneraadene have gjort for at skaffe Pengene til Veje, og ingenlunde ved den Hjælp, de have faaet fra Politimestrene, idet den nærmest har været ringere end intet. Og da nu denne Lov ingen Spore sætter paa Politimestrene til at optræde kraftigere eller mere ivrigt i denne Sag end hidtil, og man endogsaa har frygtet for at lade Politikassen, som de fleste Politimestre se til med særdeles Velvillie, udrede Bidraget forskudsvis, og Skønnet jo ligger i Politimesterens Haand, frygter jeg for mit Vedkommende for, at en stor Del Forsørgelseskommuner ville komme til at udrede Alimentsbidrag, som hidtil have kunnet opnaas af Alimentanterne. Jeg skal villig indrømme, at det jo ikke drejer sig om store Beløb, men det er selve det Princip, at man tager en Byrde fra Kommunerne paa et Omraade, hvor alle skulle betale noget, og lægger den over paa det rene Hartkorn, som jeg ikke kan være med til, netop i en Tid, hvor alle ere enige om, at Hartkornsbeskatningen i og for sig er uretfærdig. At man i samme Øjeblik, hvor det ser ud til, at der ikke kommer noget som helst ud af Bestræbelserne for at faa en Reform af disse Forhold gennemført, gaar til at lægge flere Byrder over paa Hartkornet, det vil jeg ikke være med til, og derfor vil jeg stemme imod Forslaget.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgekreds): Det ærede Medlem maa jo være klar over, at den Udgift, der kan være Tale om at flytte over fra Sognekommunerne til Amtskommunerne, og som det ærede Medlem mente skulde lægges over paa det rene Hartkorn, kun er et rent Rentetab. Det er nemlig ikke saaledes, at Alimentsbidragene som saadanne skulle betales af Amtskommunerne, men det er blot Meningen, at Politimesteren skal have et Beløb liggende for deraf forskudsvis at kunne udbetale disse Bidrag, og det er altsaa kun Rentetabet, der følger af, at Amsrepartitionsfonden ikke kan have dette Beløb staaende i Sparekassen, hvorom der vil kunne blive Tale. Det er komplet umuligt for mig at sige, hvor stort dette Rentetab vil kunne blive; men i alt Fald vil dette Beløb være saa ringe, at hvis man skulde beregne det pr. Tønde Hartkorn, vilde det være ret urimeligt af Hensyn til, at der maaske ikke er ret megen Udsigt til at gennemføre Skattelettelse for Hartkornet, at stemme imod, at Sognekommunerne faa en saadan Lettelse. Jeg tilstaar, at jeg ikke kan se, at det vilde